

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ НААН**

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою Радою

Інституту ветеринарної медицини НААН

протокол № 4

від «Н» 05 2016 року

Голова вченої ради

Інституту ветеринарної медицини НААН

С. А. Ничик

ОСВІТНЬО-НАУКОВА ПРОГРАМА

**ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ
РІВЕНЬ ОСВІТИ**

**21 – ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА
211 – ВЕТЕРИНАРНА МЕДИЦИНА
ТРЕТІЙ (ОСВІТНЬО-НАУКОВИЙ)**

КИЇВ – 2016

Профіль програми Доктор філософії в області ветеринарної медицини	
Тип диплома та обсяг робіт	Диплом доктора філософії, перший науковий ступінь, 4 академічних роки, 60 кредитів ЕКТС
Наукова установа	Інститут ветеринарної медицини НААН України, м. Київ
Акредитуюча інституція	Міністерство освіти і науки України, Україна, пр. Перемоги, 10, м. Київ, 01135
Період акредитації	2016 рік
Рівень програми	QF for ENEA – третій цикл, EQF for LLL – 8 рівень; НРК України – 8 рівень
A	Мета програми
	Забезпечити, на основі ступеня магістра, підготовку наукових і науково-педагогічних кадрів у сфері економіки шляхом здобуття ними компетентностей, достатніх для виконання оригінальних наукових досліджень, результати яких мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення, а також їх підтримку в ході підготовки та захисту дисертації.
B	Характеристика програми
1	Предметна область (галузь знань) Ветеринарні науки 21 Ветеринарна медицина
2	Фокус програми: загальний/ спеціальний Третій (освітньо-науковий) рівень вищої освіти за Законом України «Про вищу освіту», восьмий кваліфікаційний рівень Національної рамки кваліфікацій. Загальний. <i>Дослідження:</i> <ul style="list-style-type: none"> • будова, репродукція, генетика, фізіолого-біохімічні особливості мікроорганізмів (вірусів, бактерій, грибів, мікоплазм, хламідій, рикетсій), що є збудниками інфекційних хвороб тварини або симбіонтами шлунково-кишкового, репродуктивного чи респіраторного тракту тварин, та пріонів, з метою розроблення методів, способів і засобів діагностики, лікування, профілактики, контролю та ліквідації інфекційних захворювань. • об'єктивні закономірності процесів виникнення, розвитку, поширення та згасання інфекційних хвороб тварин; • закономірності та механізми імунореактивності у тварин; • загальні закономірності розвитку інфекційного й епізоотичного процесів, для розроблення науково обґрунтованих раціональних заходів профілактики, контролю та ліквідації інфекційних хвороб і забезпечення ветеринарної екологічної безпеки. • організація та економічна ефективність профілактичних, лікувальних і оздоровчих заходів у тваринництві.

		<ul style="list-style-type: none"> • управління та маркетинг у ветеринарній медицині. <p>Спеціальний.</p> <p><i>Дослідження:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • розроблення теоретичних та практичних основ пізнання природи виникнення та перебігу інфекційних захворювань. • створення методів, способів і засобів їх діагностики, профілактики та лікування. • розроблення технології виготовлення засобів діагностики та профілактики
3	Орієнтація програми	Дослідницька і прикладна. Наукові дослідження та продукування нових знань в галузі ветеринарної медицини, що включає в себе методологію вірусологічних та мікробіологічних досліджень хвороб тварин та спільних для людей та тварин, що матимуть широке практичне значення.
4	Особливості програми	Програма орієнтує на розширення та поглиблення теоретико-методологічного та науково-методичного базису розвитку соціально-економічних та демографічних систем, оволодіння практичним інструментарієм наукових досліджень в сфері економіки та орієнтує на співробітництво із закладами системи Міністерства освіти і науки України, бізнес сектором, міжнародними організаціями, закордонними науковими установами та навчальними закладами.
С		
Працевлаштування та продовження освіти		
1	Працевлаштування	<p>Наукова та викладацька діяльність у сфері ветеринарної медицини.</p> <p>Наукова, адміністративна та управлінська діяльність в закладах науки, освіти, в органах влади усіх рівнів та бізнес-секторі.</p> <p>Посади згідно класифікатору професій України:</p> <p>Законодавці, вищі державні службовці, керівники, менеджери (управителі). Керівники підприємств, установ, організацій (12): керівники підприємств, установ, організацій (Директор)(1210.1), керівники різних основних підрозділів (Начальник) (1229.1), керівники функціональних підрозділів (Начальник)(1231). Керівник науково-дослідного підрозділу (1237), головний фахівець науково-дослідного підрозділу (1237.1), Начальник (Завідувач) науково-дослідного підрозділу (1237.2), Керівник проектів та програм (1238), Керівник інших функціональних підрозділів (1239), Керівник малих підприємств (Директор) (13).</p> <p>Професіонали: викладачі вищих навчальних закладів (2310): Докторант, Доцент, Професор кафедри (2310.1), асистент, Викладач вищого навчального закладу (2310.2).</p> <p>Професіонали в галузі наук про життя та медичних наук (22): Професіонали в галузі патології, токсикології, фармакології, фізіології та епідеміології (2212), Наукові співробітники (патологія, токсикологія, фармакологія, фізіологія, епідеміологія) (2212.1),</p> <p>Кваліфіковані робітники сільського та лісового господарств, риборозведення та рибальства (6): робітники сільського</p>

		господарств, що займаються, як землеробством, так і тваринництвом (6131). Місця працевлаштування. Посади у відділах та лабораторіях наукових установ, профільних кафедрах університетів. Відповідні робочі місця (наукові дослідження та управління) підприємств, установ та організацій, керівники та власники сільськогосподарських підприємств.
2	Продовження освіти	Навчання впродовж життя для розвитку і самовдосконалення в науковій та професійній сферах діяльності, а також в інших споріднених галузях наукових знань: - підготовка на 9-ому кваліфікаційному рівню Національної рамки кваліфікацій в галузі соціальних та поведінкових наук; - навчання на 8-ому кваліфікаційному рівні Національної рамки кваліфікацій в споріднених спеціальностях; - освітні програми, дослідницькі гранти та стипендії, що містять додаткові наукові та освітні компоненти.
D	Стиль та методика навчання	
1	Підходи до викладання та навчання	Основними підходами до викладання та навчання аспірантів є: - використання лекційних курсів, семінарів та консультацій із запланованих дисциплін; - самостійну роботу з джерелами інформації у бібліотеці Інституту та у наукових бібліотеках України; - використання дистанційних курсів навчання та електронних ресурсів за допомогою мережі Інтернет; - індивідуальні консультації фахівців Інституту, інших установ НАН України, профільних вищих навчальних закладів; - залучення до консультування аспірантів провідних фахівців профільної галузі; - інформаційна підтримка участі аспірантів в конкурсах на отримання наукових стипендій і грантів; - активна робота аспірантів у складі проектних команд, при виконанні держбюджетних та госпдоговірних тем, участь у розробці звітних матеріалів, реєстраційних та облікових документів, оформленні патентів та авторських свідоцтв.
2	Система оцінювання	Система оцінювання знань освітньої програми передбачає здійснення поточного та підсумкового контролю. <i>Поточний</i> контроль проводиться у формі тестів, роботи на практичних заняттях, виступів на семінарах та конференціях, підготовки наукових звітів. <i>Підсумковий</i> контроль передбачає диференційований залік або усний іспит. Аспірант вважається допущеним до підсумкового контролю з дисциплін освітньо-наукової програми, якщо він виконав всі види робіт, передбачені навчальним планом з цієї дисципліни.
3	Форма контролю	Аспіранти/здобувачі проходять щорічну атестацію шляхом звітування на засіданні профільного відділу та Вченої ради

	<p>успішності навчання аспірантів/здобувачів</p>	<p>Інституту про хід виконання освітньо-наукової програми та індивідуального плану, включаючи опубліковані наукові статті та виступи на конференціях.</p> <p>Остаточним результатом навчання аспірантів/здобувачів є повне виконання освітньо-наукової програми, необхідний перелік опублікованих за результатами досліджень наукових праць, у тому числі в зарубіжних виданнях та таких, що індексуються у наукометричних базах, апробація результатів на наукових конференціях, належним чином оформлений рукопис дисертації та представлення її на спільне засідання відділів Інституту або до розгляду в спеціалізовану вчену раду для отримання наукового ступеня доктора філософії в галузі 21 – Ветеринарні науки, зі спеціальності 221 – Ветеринарна медицина.</p>
<p>Е</p>		<p align="center">Програмні компетентності</p>
<p>1</p>	<p>Загальні (універсальні)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Аналіз та синтез. Здатність до аналізу та синтезу на основі логічних аргументів та перевірених фактів. • Гнучкість мислення. Набуття гнучкого мислення, відкритість до застосування фізичних знань та компетентностей в широкому діапазоні можливих місць роботи та повсякденному житті. • Групова робота. Здатність виконувати дослідження в групі під керівництвом лідера, подібні навички, що демонструють здатність до врахування строгих вимог дисципліни, планування та управління часом. • Комунікаційні навички. Здатність до ефективної комунікації та до представлення складної комплексної інформації у стислій формі усно та письмово, використовуючи інформаційно-комунікаційні технології та відповідні технічні терміни. • Популяризаційні навички. Уміння спілкуватися із нефахівцями, певні навички викладання. • Етичні установки. Дотримання етичних принципів як з точки зору професійної чесності та порядності.
<p>2</p>	<p>Фахові</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Глибокі знання та розуміння: морфологічних культуральних, ферментативних, патогенних, антагоністичних властивостей, антигенної структури й екології збудників інфекційних хвороб тварин і симбіонтної мікрофлори. • Розв'язання проблем. розроблення способів отримання, культивування та селекції мікроорганізмів – збудників інфекційних хвороб тварин і симбіонтної мікрофлори, способів і засобів діагностики, лікування та профілактики інфекційних хвороб тварин. розробка науково-обґрунтованої системи проведення протиепізоотичних заходів. • Обчислювальні навички. Здатність використовувати відповідне програмне забезпечення (статистичні програми) та

		<p>результати досліджень для моделювання ситуацій та розробки специфічних заходів діагностики, профілактики та лікування.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Здатність до навчання. Здатність шляхом самостійного навчання освоїти нові області, використовуючи здобуті фахові знання.
F	Програмні результати навчання	
	<ul style="list-style-type: none"> • Знання іноземної мови, на рівні достатньому для презентації наукових результатів в усній та письмовій формах, розуміння фахових наукових та професійних текстів, вміння та навички спілкуватися в іншомовному науковому і професійному середовищі. • Знання методів наукових досліджень та вміння їх використовувати на належному рівні; вміння розшукувати, опрацьовувати, аналізувати та синтезувати отриману інформацію (наукові статті, науково-аналітичні матеріали, бази даних тощо). • Знання теорії і розуміння епізоотології інфекційних хвороб, характеристика збудників, що їх викликають, принципів застосування методів діагностики, профілактики та ліквідації інфекцій, вміння використовувати обґрунтовані методи та засоби моніторингу, прогнозування, оцінку ризику, моделювання епізоотичної ситуації та розробити програму забезпечення епізоотичного благополуччя; • Знання нормативних документів та інструкцій з ліквідації хвороб дозволити розробляти необхідних план дій за небезпеки поширення хвороб; • Знання етіології та патогенезу хвороб, аналізу епізоотичної та екологічної ситуації, способи та комплексний метод лабораторного дослідження хвороб свійських тварин та птиці, враховуючи особливості кожної конкретної ситуації під час роботи з матеріалами, що входять до переліку об'єктів ветеринарної діяльності в умовах лабораторії, а також для передбачення виникнення і поширення зооантропонозних хвороб, користуючись відповідними інструментами та обладнанням, спираючись на нормативну, директивну, звітну і облікову документацією, використовуючи обчислювальну техніку; • Знання та вміння проводити мікроскопію, висіви матеріалу на поживні середовища, визначати морфологію, культуральні ознаки, біохімічні та серологічні властивості; • Знання та вміння зіставляти види, порядок та механізм стерилізації, а також визначати порядок приготування простих та складних поживних середовищ; • Знання та вміння проводити дослідження живих та зафарбованих мікробів, знати правила приготування фарб та методи фарбування; • Знання та вміння засвоїти мету посіву: накопичення і виділення патогенних мікробів з послідуочим вивченням їх властивостей; • Знання та вміння визначати методи дифузії у агарі з використанням дисків та методи серійних розведень; • Знання та вміння визначати збудника хвороби, готувати середовища для діагностики, робити мазки, проводити диференційну діагностику; • Знання та вміння розробити теоретичні і практичні основи управління та маркетингу у ветеринарній медицині; • Знання та вміння розробити науково обґрунтовані методи і засоби 	

	моніторингу, прогнозування, оцінка ризиків, моделювання епізоотичної ситуації та розроблення програм забезпечення епізоотичного благополуччя з метою забезпечення виробництва екологічно безпечних продуктів тваринництва.
Г	Програмні результати наукової роботи
	<p><i>Підготовка та публікація наукових статей (кількість яких передбачена відповідними нормативно-правовими актами), монографій, науково-методичних рекомендацій, тез доповідей.</i></p> <p><i>Участь у виконанні бюджетних, госпдоговірних та ініціативних науково-дослідних робіт (тем).</i></p> <p><i>Участь з доповідями на конференціях, семінарах, форумах.</i></p> <p><i>Впровадження результатів дослідження у виробництво та навчальний процес.</i></p> <p><i>Підготовка і публічний захист дисертації на засіданні спеціалізованої вченої ради.</i></p>

Керівник проектної групи
(гарант освітньо-наукової програми)

В.Л. Коваленко

Члени проектної групи:

Директор

підпис,

- С.А. Ничик

Заступник директора

підпис,

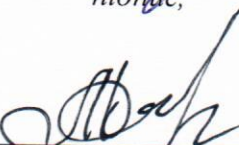

М.П. Ситюк

Завідувач Науково-координаційного моніторингового центру

П.К. Бойко

Науковий співробітник

А.П. Нікітова